

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Τρίτος

Συνδρομή ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἰτησίαι.—Γραφεῖον τῆς Διευθυνσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

26 Ἰουνίου 1877

ΖΩΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ

Μετάρφρασις.

Εἰς τὸν ἐπιπόλαιον παρατηρητὴν φαίνεται, ὅτι τὰ ζῶα εἰσὶ μόνιμα ὅπως τὰ φυτὰ εἶναι ἀληθῆς, ὅτι τὰ κατοικίδια ζῶα εἰσὶν ὅποια ἦσαν σχεδὸν πάντοτε, τὰ ἄλλα ὅμως ζῶα εὐρίσκονται εἰς ἀένναον κίνησιν. Οὐδὲν γινώσκουμεν περὶ τῶν ἀρχαίων αὐτῶν μεταναστεύσεων, καθότι ἡ ἱστορία, μὴ ἀποκαλύπτουσα εἰς ἡμᾶς τὰ πρῶτα τοῦ ἀνθρώπου ταξείδια, δὲν δύναται νὰ μᾶς φωτίσῃ ἐπὶ ὄντων τάξεως κατωτέρως. Εἰκάζεται ὅμως, ὅτι τὰ κατοικίδια ζῶα προῆλθον ἐκ τοῦ μεγάλου κέντρου τῆς γῆνιου ζωῆς, ἦγον ἐκ τῶν Ἰνδιῶν. Ἡ ὑπόθεσις δ' αὕτη στηρίζεται ἐπι μᾶλλον, καθόσον αἱ πρωτόγονοι φυλαὶ διεσπάρησαν καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ ἄνθρωποι διῆγον βίον ποιμενικόν. Τοῦτο δ' ἐξάγεται ἐκ τῶν φιλολογικῶν ἐρευνῶν, καθ' ἃς ὅλοι οἱ ὄροι ἱ ἀναγόμενοι εἰς τὸν ποιμενικὸν βίον ἔχουσι μεγίστην ἀναλογίαν εἰς ὅλας τὰς διαλέκτους, ἐνῶ ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων δυσκόλως ἀνευρίσκουμεν τὴν τούτων συγγένειαν. Καὶ τὰ ζῶα ἐπίσης ἔχουσι σχέσεις τινὰς μετὰ τῶν χωρῶν ἐξ ὧν παρήχθησαν καὶ μετὰ τῶν ζῶων τῆς αὐτῆς φυλῆς, ἅτινα καὶ νῦν διακρίνονται ἀγρίως εἰς τὰ ὀροπέδια τῆς Ἀσίας.

Τῆς μεταναστεύσεως τῶν ζῶων ἡ συνηθεστέρα καὶ ἰσχυροτέρα αἰτία εἶναι ἡ πείνα· ὁ Ὀταγρος τῶν στεπεπῶν τῆς Ἀσίας ἐγκαταλείπει κατὰ τὸ θέρος τὰς ἐρήμους τῆς μεγάλης Ταρταρίας, ὅπως εὖρη νομῆν πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς τῆς λίμνης Ἀράλης· ἐνίοτε τὰ τετράποδα ταῦτα μεταναστεύουσι κατὰ χιλιάδας πρὸς βορρᾶν τῶν Ἰνδιῶν καὶ μέχρι τῆς Περσίας. Ὁ Λαγῶς τῆς Σιβηρίας καὶ ὁ Μῦς τῆς Νορβηγίας, ὁ Τάρανδος καὶ ὁ Μοσχίας Βοῦς, ὠθούμενοι ὑπὸ τῆς πείνης, ἐγκαταλείπουσι τὰς ἀρκτώας χώρας διευθυνόμενοι πρὸς Μεσημβρίαν. Αἱ μεταναστεύσεις εἰδους τινὸς Ἰπποδαίου, τοῦ Ἀέμμου, τῆς Λαπωνίας εἰσὶ κανονικώτεραι· ἐνεκεν ἁλλεψίφωσ τροφῆς ἢ ὑπερκαύσεως τοῦ πληθυμοῦ αὐτῶν ἀνὰ πᾶσαν δεκαετίαν ἢ δωδεκαετίαν οἱ ἰπποδαῖοι οὗτοι διαίρουνται εἰς δύο στίφη, ὧν τὸ μὲν διευθύνεται πρὸς ἀνατολὰς, τὸ δὲ πρὸς δυσμᾶς· οὗτοι εἶναι ἡ μάστιξ τῶν χωρῶν, δι' ὧν διέρχονται, διότι κατατρώγουσι τὰ φυτὰ καὶ ἐρημοῦσι τοὺς ἀγρούς καὶ τοὺς

κῆπους· ὀδεύουσιν εἰς τὰ πρόσω κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, διαπερῶσι τοὺς ποταμοὺς κολυμβῶντες, ἀναβαίνουσι τὰ ὄρη καὶ διέρχονται ἀφόβως τὰς κόμας καὶ τὰς πόλεις· μέγας ἀριθμὸς αὐτῶν ἀπόλλυται καθ' ὁδόν, οἱ δ' ἐπιζῶντες ἐξοκολουθοῦσι τὴν πορείαν τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἐνθα εἶναι τὸ τέρμα τοῦ ταξιδίου τῶν καὶ τῆς ζωῆς τῶν ἕτερα στίφη διευθύνονται πρὸς τὴν Σουηδίαν καὶ πνίγονται εἰς τὸν Βοθηρικὸν κόλπον.

Καὶ μικρότερα ζῶα, ὡς τὰ μαλάκια καὶ τὰ ἐργυματικά ζῶα, ταξιδεύουσι κατ' ἀπέριους λεγεῶνας, ἢ δὲ πληθῆς αὐτῶν εἶναι πολλάκις τοσαύτη, ὥστε τὰς πολλὰ μέρη καὶ εἰς ἐκτάσεις εὐρείας μεταβάλλουσιν, ὡς γνωστὸν, τὸ χρῶμα τῶν ὑδάτων.

Λίαν περίεργος εἶναι καὶ ἡ μετανάστευσις τῶν ἐντόμων. Ταῦτα ἀφικνοῦνται κατὰ σμήνη, ἀγνοεῖται πόθεν, εἰς χώρας, ἃς οὐδέποτε ἐπεσκεψήσαν ἄλλοτε ἰστάμενα, πηδῶντα ἢ ἔρποντα οὐδαμῶς παρακωλύονται κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν τῶν. Ὡς καὶ αὐταὶ αἱ κάμπαι προσπαθοῦσι νὰ διέλθωσι τὰ ὕδατα. Κατὰ δυστυχίαν ὅμως πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουσι τάσιν νὰ διαδοθῶσι πανταχοῦ· ἐκ τούτων εἰσὶ καὶ τινὰ βλαβερὰ ἔντομα, ἅτινα ἄγνωστα ὄλωσ ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὸν ἐνδέκατον αἰῶνα, ἀπαντῶνται ἤδη ἐν ἀφρονίᾳ εἰς πλεῖστα αὐτῆς μέρη.

Τούναντιον δὲ συμβαίνει εἰς τὸν Μεταξοσκώληκα, ὅστις, μ' ὅλας τὰς προσπαθείας αἰτινες κατεβλήθησαν πρὸς εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τινὰς ἐπαρχίας, οὐδόλως ἀπομακρύνεται τῶν χωρῶν, ἐνθα βλαστάνει ἢ συκαμινέει του. Ἰθαγενῆς ὢν τῆς Ἀσίας, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐχορήγει τὰ βομβυκία του εἰς τοὺς Σίνας, πρὶν ἢ εἰς ἄλλας χώρας ὑποπτευθῶσι καὶ τὴν ὑπαρξίν του. Κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα μοναχὸς τις μετέφερεν ὠὰ τοῦ ἐντόμου τούτου εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐξ οὗ νέα παρήχθη εἰς τοὺς Ἑλληνας βιομηχανία. Ὅτε δὲ ὁ βασιλεὺς Ῥογήρος κατέκτησε τὴν Σικελίαν, μετέφερεν εἰς αὐτὴν τὸν μεταξοσκώληκα, ἐκ δὲ τῆς Σικελίας μετηνέχθη καὶ εἰς ἄλλας βορειοτέρας χώρας.

Ἡ Μέλισσα ἀγαπᾷ ἰδίως τὰς δυτικὰς χώρας καὶ οὐδόλως ἀπαντᾶται πέραν τῶν Οὐραλίων Ὀρέων· ἀνέφικτος κατέστη ἡ διάδοσις αὐτῆς εἰς τὴν Σιβηρίαν καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἐπαρ-

χίας τῆς Τοβόλσκης. Ἐν Ἀμερικῇ ἦτο ἄγνωστος μέχρι τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, ὅποτε εἰσήχθη ἐν αὐτῇ καὶ ἐπολλαπλασιάσθη ταχέως· ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν καλεῖται Μυῖα Ἀγγλική, καὶ ἡ θεὰ αὐτῆς ἐμποιεῖ φρίκην εἰς αὐτοὺς ὡς προαγγέλλουσα τὴν προσέγγισιν τῶν λευκῶν. Καὶ σήμερον ἀκόμη εἶναι ἡ ἔνδειξις τῆς πορείας τῶν ἀποικίων διὰ δυσμάς· ἐντὸς τῶν ἐρήμων δασῶν ἐν πρώτοις ἀκούεται ὁ ἔθμβος τῆς μελίσης, εἶτα ὁ πέλεκος τοῦ ὑλοτόμου καὶ ἀμέσως κατόπιν ἡ Γερμανικὴ διάλεκτος.

Καὶ οἱ Μύρμηκες ἐπίσης μεταναστεύουσιν, ἀλλ' ὁ μὴ κατανοῶν τὰς κινήσεις των θεωρεῖ αὐτοὺς πλανωμένους ἀσκόπως· εἶναι ὅμως βέβαιον, ὅτι ἡ πορεία των δὲν εἶναι ἤττον κανονικὴ τῆς τῶν ἄστρων τοῦ οὐρανοῦ. Οἱ μέλανες μύρμηκες, ὧν τὰς ὑπηρεσίας ἐκτιμῶσιν οἱ κάτοικοι τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, προβαίνουν κατὰ φάλαγγας οὕτω πυκνάς, ὥστε τὸ ἔδαφος φαίνεται κεκαλυμμένον ὑπὸ μέλανος πέπλου· καταβιβρώσκουσι τὴν χλόην τῶν πεδιάδων καὶ τῶν δασῶν, εἶτα εἰσέρχονται ἀφ' ὅδως εἰς τὰς οἰκίας, εἰσδύουσιν εἰς τὰ μαγειρεῖα, καταβαίνουσιν εἰς τὰ ὑπόγεια, ἐπανέρχονται εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ ἐρευνοῦσι πᾶσαν ἐπὶ τῶν τοίχων ῥωγμὴν, μετὰ δὲ τὴν ἐκδρομὴν των ταύτην δὲν ὑπάρχει πλέον οὔτε μῦς, οὔτε ἔντομον εἰς τὰ μέρη ἅτινα οὗτοι ἐπεσκέφθησαν.

Ὅλως διάφοροί εἰσιν αἱ μεταναστεύσεις τῆς Ἀκρίδος, τοῦ ἀρχαίου τούτου συμβόλου τῶν καταικτητῶν· ἐπισκέπτουσι αὐταὶ εἰς τὴν γῆν ὡς νέφη θεομηνίας, ὁ δὲ τόπος τῆς γεννήσεώς των εἶναι ἐγγὺς τῶν ἐρήμων τῆς ἀπωτέρω Ἀσίας· τὰ ὡὰ αὐτῶν ἐναποθέτουσιν εἰς τὴν ἄμμον, τὰ δὲ νεογνά των ἐκκολαθθέντα ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς θερμότητος ἄρχονται νὰ κινῶνται πρὶν ἢ εἰσέτι προσλάβωσι πτέρυγας· ἀλλ' εἰς πρώτην πνοὴν οὐρίου ἀνέμου αἴφνης ἀνυψοῦνται καὶ πετώσι κατὰ νέφη τοσοῦτον πυκνά, ὥστε σκοτιζοῦσι τὸν οὐρανόν, ὁ δὲ ἔθμβος τῶν πτερυγῶν των ἀκούεται μακρόθεν. Ὀδεύουσιν ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς, διαπερῶσι τὰς θαλάσσας καὶ εἰσδύουσιν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς· ἐθεάθησαν μάλιστα καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Σκωτίαν· τὰς ἀθηροτέρας χώρας μεταβάλλουσιν εἰς χέρσους ἐρήμους, διότι καταστρέφουσιν ἀκριβῶς πᾶν εἶδος βλαστήσεως· αἱ ἐπιδρομαὶ των προκαλοῦσιν ἐνίοτε λιμὸν· εἰς δὲ τὸ μέρος ἔνθα ἀπόβλυνται, μολύνεται ὁ ἀήρ ἐκ τῶν πολυαριθμῶν σωμάτων των καὶ γεννᾶται πανώλης. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐγίνωσκον τὴν μάστιγα ταύτην, φοβερὰν δ' αὐτῆς εἰκόνα μᾶς παρέχει ἡ Ἁγία Γραφή.

Περιβαλλόμενα ὑπὸ στοιχείου ἀρμοδιωτέρου διὰ τὴν ἀπὸ τόπου μεταβάσιν, τὰ ἔνυδρα ζῶα διατελοῦσιν εἰς ἀδιάλειπτον κίνησιν. Οὐδὲ τὰ εὐκίνητοτερα τῶν πτηνῶν, οἷα ὁ Ἄετός καὶ ἡ

Χελιδὼν, ταξειδεύουσι μεθ' ἴσης εὐκολίας, μεθ' ὅσας ὁ Καρχαρίαρ καὶ ἡ Ἀρέγκα, ἅτινα εἰς τὸ πάτριον βρυστόν των οὐδὲν ἀπαντῶσι κόλυμα. Ἐνῶ δὲ τὰ πτηνὰ κατὰ τὰς μακρὰς ὁδοιπορίας των βιάζονται πολλάκις νὰ σταματήσωσιν, ἐνίοτε δὲ καὶ νὰ ἀναπαυθῶσιν ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν τῶν πλοίων, οἱ ἰχθύς τούναντίον οὐδεμίαν αἰσθάνονται κόπωση. Εἶδον καρχαρίας νὰ παρακολουθῶσιν ταχύπλοα καθ' ὅλον τὸ ταξειδίον των καὶ ν' ἀναμένωσι τὴν λείαν των παίζοντες ἐπὶ τῶν κυμάτων.

Αἱ περιοδικαὶ μεταναστεύσεις διαφόρων εἰδῶν ἰχθύων εἰσιν εἰς τινὰς χώρας ἀληθῆς εὐεργετήμα τῆς Θεῆς Προνοίας. Ἡ ἄλιεία τῶν Φωκῶν εἶναι ὁ κυριώτερος πόρος τῶν Γροελανθῶν, ὡς ἡ τοῦ Ὀρίσκου ἐξασφαλίζει τὴν ὑπαρξίν των Ἰσλανθῶν. Ἡ ἄλιεία τῆς Ἀρέγκας ἀπασχολεῖ κατ' ἔτος τρεῖς χιλιάδας Εὐρωπαϊκῶν πλοίων, ἐκτὸς τῶν λέμβων, καὶ συντηρεῖ χιλιάδας ἀνθρώπων.

Ἐτεροὶ ἰχθύς παρουσιάζουσι κατὰ τὸν νομαδικὸν αὐτῶν βίον παραδόξους ιδιότητας. Οὕτως οἱ Σκόμβροι τὴν μὲν χειμῶνα βυθίζουσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ σώματος των ἐντὸς τῆς ἰλύος, τηροῦσι δὲ τὴν θέσιν ταύτην μέχρι τοῦ ἔαρος, ὅτε πλέον ἀνεγειροῦνται καὶ σπεύδουσι νὰ ἐναποθέσωσι τὰ ὡὰ των εἰς ὕδατα ἀρμοδιώτερα.

Ἐξ ὅλων τῶν πλανωμένων τούτων ζῶων ὁ κοινὸς Ἐγγελλος ἐκτελεῖ παραδόξως μέρος τῆς ὁδοιπορίας του διὰ ξηρᾶς. Ὅτε κατὰ τὸ θέρος ἀποξηραίνονται τὰ ἔλη, ἔνθα οὗτος διαιτᾶται, ἐγκαταλείπει ταῦτα ὀριστικῶς καὶ σπεύδει πρὸς ἀνέρευσιν ἐτέρας λίμνης ἔρπων διὰ νυκτὸς ἀνὰ μέσον τῶν πυκνῶν χόρτων· τρώγει μετ' ἀπληστίας χόρτα τινὰ καὶ ἰδίως ἀρέσκειται εἰς τοὺς βλαστοὺς τῶν πίσων· ἔνεκεν ὅμως τῆς ἀδνηραγίας του παρεκτρέπεται ἐνίοτε τῆς ὁδοῦ καὶ πίπτει εἰς τὰς παγίδας τῶν ἀνθρώπων. Ἐτεροὶ ἰχθύς ταξειδεύουσιν ἐπίσης ἐν καιρῷ νυκτὸς κατὰ στίφη.

Ὅλως τούναντίον συμβαίνει εἰς τὰ ἀμφίβια, ἅτινα δυσκόλως ἀλλάσσουν κατοικίαν· ἡ ζωπρὰ Σάβρα, ὁ Φρῦνος, ὁ Ὄφις, ὁ Κροκόδειλος καὶ ἐν γένει σύμπασα ἡ τάξις τῶν ζῶων ἐκείνων, ἅτινα ὁ ἄνθρωπος βλέπει μετὰ φρίκης ἢ ἀποστροφῆς, οὐδὲν ἀπομακρύνονται τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς των. Ἐκ τῶν ζῶων τούτων μόνος ὁ κνανόχρους Καρκίνος τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἐπιχειρεῖ μακρὰς ἀποδημίας· μέρος τοῦ ἔτους διατελεῖ οὗτος μακρὰν τῆς θαλάσσης κεκρυμμένος εἰς σπήλαια· ὅτε δὲ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἢ Μάϊον ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου εἰσδύσῃ εἰς τὸ τραχὺ καὶ ψυχρὸν κάλυμμα του, τότε ἅπασα αἱ φυλαὶ τῶν Καρκίνων ἐξέρχονται τῆς κρύπτης των κατὰ ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας καὶ τίθενται ἐπὶ

ποδός, ὡς στρατὸς παρατεταγμένος εἰς μάχην τὴν πρώτην σειρὰν κατέχουσιν οἱ ῥωμαλαιοτέροι τῶν ἀρβύλων, κατόπιν ἔρχονται τὰ θήλακα κατὰ στήλας πυκνάς ἔχουσας ἑκτασιν ἐξήκοντα μέτρων, ἐνίοτε δὲ καὶ ἡμισείας λεύγας. Ἐν καιρῷ ἡμέρας ἀποσύρονται ἕνεκα τῆς θερμότητος εἰς τόπους σκιερούς, τὴν ἑσπέραν ὅμως ἐπανερχονται εἰς τὴν πεδιάδα ὁ κρότος τῶν ὀστράκων τῶν ἀντηχεῖ ὡς βοή χαλάζης καὶ ἀφυπνίζει τοὺς κατοίκους τῶν χωρῶν τὰς ὁποίας διαπερῶσι ὀρμεμφύτως ὀδεύουσι τὴν συντομωτέραν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὸν Ὀκεανόν, οὐδόλως παρεκτρέπομενοι ταύτης ἕνεκεν οἰκισθῆναι αἰτίας. Ἐὰν ἀπαντήσωσιν οἰκίαν εἰσέρχονται ἡσύχως διὰ τοῦ παραθύρου καὶ ἐξέρχονται ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ἔὰν ὁ ἄνθρωπος θελήσῃ νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ, λαμβάνουσι θέσιν ἀμύνης καὶ προτεινόντες τὰς εὐρείας χηλάς τῶν ἀνοιγοκλείουσι ταύτας παταγωδῶς ἴκοντες ἔὰν καταληφθῶσιν ὑπὸ ἰσχυροῦ τρόμου διαρρηγνύουσι τὰς τάξεις αὐτῶν καὶ φεύγουσι πανταχόθεν ταχέως ὅμως συσσωματοῦνται πάλιν καὶ ἐξακολουθοῦσι τὴν πορείαν τῶν τὸ ἐπίπονον τοῦτο καὶ πλήρες κινδύνων ταξιδιῶν τῶν ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν διανύουσιν ὀλοκλήρως καὶ φθάνουσιν εἰς τὸ τέρμα τὸ πλεῖστον μέρος ἀπόλλυται καθ' ὁδόν.

Καθ' ὃν τρόπον στηρίζεται ὁ εὐκίνητος ἰχθύς ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ στοιχείου, ὁμοίως στηρίζονται ὑπὸ τοῦ ἀέρος καὶ αἱ πτέρυγες τῶν πτηνῶν. Τούτων ἐλάχιστος ἀριθμὸς μένει διαρκῶς ἐπὶ τῆς αὐτῆς χώρας τὰ πλεῖστα διὰ τοῦ ἐξαισίου μέσου τῆς μετακινήσεώς των διατρέχουσιν εὐρείας ἐκτάσεις πρὸς μεσημβρίαν, ὅπως εὕρωσιν ἄσυλον κατὰ τῆς δριμύτητος τῶν κλιμάτων τοῦ Βορῶ. Τινὰ ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἐκ φύσεως κοσμοπολίται ὁ Κόραξ ἀπαντᾷται οὐ μόνον ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης τανύει τὰς μελαίνας πτέρυγας του ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῶν Ἰνδιῶν ὑπεράνω τῶν στεγῶν τῆς Καλκούτης, ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῶν πεδιάδων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ εἰσδίδει πρὸς Βορῶν μέχρι τῆς νήσου Μελίλλης.

Ἐν γένει ὅμως τὰ πτηνὰ ἔχουσιν ὠρισμένην τινὰ πατριδα, τὴν ὁποίαν ἐγκαταλείπουσι καθ' ὠρισμένην ἐποχὰς πρὸς ἀνέρες ἄλλης τινὸς τροφῆς ἢ θερμοκρασίας εὐνοικωτέρας πρὸς πολλαπλασιασμὸν τοῦ εἴδους των. Ἐνεκα τοῦ ὀρμεμφύτου, ὅπερ ἡ Πρόνοια ἐδώρησεν εἰς ταῦτα, οὐδέποτε ἀπατῶνται ἀπὸ τυχαίας ἀτμοσφαιρικής μεταβολῆς, γινώσκοντα καλῶς τὸν χρόνον τῆς ἀναχωρήσεώς των ὡς καὶ ἐκεῖνον τῆς ἐπανόδου των. Τὸ ὀρμεμφύτον τοῦτο τῶν μεταναστεύσεων παρατηρεῖται ἐπίσης καὶ εἰς τὰ πτηνὰ, ἅτινα κεκλεισμένα ὄντα εἰς κλωβοὺς, οὐδόλως ὑποφέρουσιν ἀπὸ στέρησιν τροφῆς ἢ με-

ταβολὴν θερμοκρασίας. Ὡς καὶ αὐτὰ τὰ ἐκκολληθέντα ἐντὸς τῶν οἰκιῶν καὶ οὐδέποτε μετασχόντα τῆς πτήσεως τῶν συναδέλφων των, διατίθενται κακῶς, ἀκροώμενα τὸ ἄσμα τῶν ἀναχωρούντων ἔὰν δὲ τοῖς ἀπεδίδοτο ἡ ἐλευθερία θὰ συνεταξείδευον καὶ ταῦτα μετὰ τοῦ πλήθους. Τὰ μικρὰ καὶ τρυφερὰ ταῦτα ὄντα, προστατευόμενα ἀπὸ τὴν χεῖρα Ἐκείνου, ὅστις δὲν λησμονεῖ τὸ στρουθίον, ἀντέχουσιν εἰς βροχὰς, χιόνια καὶ καταιγίδας καὶ ὑπερνωτὶ προσκόμματα, εἰς ἃ δυσκόλως ἤθελον ἀνθέξει πτηνὰ ῥωμαλαιοτέρα καὶ ἀπορασιαστικώτερα. Ἐν ὠρισμένῳ χρόνῳ τελοῦσι τὴν ὁδοιπορίαν των καὶ καταφρονούντα ἀνέμους καὶ ψύχη ἐπανερχονται εἰς τὸν σταθμὸν των, ὅπως ζωογονήσωσι καὶ καθηδύνουσι τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκαστον εἶδος πτηνῶν ἔχει οὐ μόνον τὸν ὠρισμένον χρόνον τῆς μεταναστεύσεώς του, ἀλλὰ καὶ ἴδιον τρόπον καθ' ὃν διέρχεται τὰς ἐκτάσεις. Τινὰ μὲν ταξιδεύουσι μεμονωμένα, ἕτερα κατὰ στίφη μικρὰ, καὶ ἄλλα κατὰ χιλιάδας τὰ πλεῖστα ταξιδεύουσι τὴν ἡμέραν αἱ ἄγρια Χίτες ἀποτελοῦσι στήλην ἐπιμήκη, αἱ Χελιδῶνες εὐρείαν γραμμὴν καὶ οἱ Κύκνοι τρίγωνον. Καὶ τὰ πτηνὰ, τὰ στερούμενα μεγάλων πτερύγων, ὠθούμενα ἐσωτερικῶς ὑπὸ τοῦ ὀρμεμφύτου, διανύουσι θαλάσσας καὶ ἠπείρους πολλὰκις δὲ πίπτοντα εἰς τοὺς ποταμοὺς ἐξακολουθοῦσι τὴν πορείαν των κολυμβῶντα. Ἐκ τῶν λίαν περιέργων τρόπων τῆς μεταβάσεως εἶναι ὁ τῶν Ὀρτύγων. Ὅταν οὗτοι θέλουσι νὰ μεταβῶσιν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἀναμένουσι τὴν πνοὴν ἰσχυροῦ βορειοδυτικοῦ ἀνέμου, τούτου δὲ ἐπελθόντος, κινουσι τὴν μίαν τῶν πτερύγων των καὶ ἀνυψοῦσι τὴν ἑτέραν, μεταβάλλοντες δὲ τὴν μὲν πρώτην εἰς εἶδος τι κόπης, τὴν δὲ δευτέραν εἰς ἰστίον, διαπερῶσιν οὕτω τὴν Μεσόγειον ἔξηντημένοι πολλὰκις ἐκ τοῦ κόπου ἐπαναπαύονται ἐπὶ τῶν ἰστών τῶν πλοίων. Κατὰ τὴν δίοδόν των ἔχουσι τακτικὸς σταθμοὺς, ἐν μὲν τῇ Μεσογείῳ τὴν Μελίτην καὶ τὰς Λιπαρείους νήσους, εἰς δὲ τὰς βορείους θαλάσσας τὴν Ἐλγολάνδην καὶ Ναρδενσέην οἱ κάτοικοι τῶν διαφόρων τούτων τόπων περιμένουσι τὴν θήραν τῶν ὀρτύγων, ὅπως οἱ Ἰουδαῖοι κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Διηγοῦνται μάλιστα ὅτι ἱεροκλήρως τις κηρύττων ποτὲ ἐπ' ἄμβωνος, ὅταν ἐκ τῆς ὑψηλῆς τοποθεσίας του εἶδε μακρόθεν τὸ σίφισ τῶν ποθητῶν τούτων πτηνῶν, διέκοψεν ἀποτόμως τὸν λόγον του ἀνακράζας ἄμην, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἰδοὺ οἱ Ὀρτυγες.»

Ἀξία σημειώσεως εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ μεταναστεύσεις τῶν Πελαργῶν, οἵτινες τὴ μὲν θέρος κτίζουσι τὰς φωλεὰς των εἰς τὰς πενιχρὰς οἰκίας τῶν χωρικῶν κατὰ τὰς βορείους χώρας τῆς Εὐρώπης, τὸν δὲ χειμῶνα ἔχουσι σταθμῶν

τάς πυραμίδας καὶ τὰ τεμένη. Οἱ Γέρανοι καὶ οἱ Ἐρωδιὸι μεταναστεύουσιν ὁμοίως εἰς τὰς μεσημβρινὰς χώρας· κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἀναχωρήσεώς των ἀκούεται μακρόθεν ὁ κρότος τῶν περύγων των· ἀνυψούμενοι δὲ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μόλις διακρίνονται διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ταξιδεύουσιν οὐχί ἐν σιγῇ ὅπως τὰ λοιπὰ πτηνὰ, ἀλλ' ἐκβάλλοντες συνεχεῖς κρωγμοὺς, ἰδίως κατὰ τὴν νύκτα, ὅπως ἐπαναφέρωσι εἰς τὰς τάξεις των τοὺς τυχόν ἀποπλανηθέντας.

Αἱ Περιστεραι τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἐμφανίζονται κατ' ἀπειράριθμα σμήνη καὶ οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἔρχονται, διότι ἀπαντῶται καθ' ὅλην τὴν χερσόνησον ἀπὸ τοῦ Οὐδσονείου κόλπου μέχρι τοῦ Μεξικανικοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ. Ἐν καιρῷ τῆς ἐπωάσεως ἐνούμενοι κατὰ μυριάδας πρὸς ἀνεύρεσιν καταλλήλου μέρους σκοτίζουσι τὸν οὐρανὸν ὡς πυκνότατον νέφος. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι αἱ περιστεραι ἀνευρίσκουσι μετὰ μεγίστης εὐκολίας τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των· συλλαβόντες ποτὲ τοιαύτας, οὐδέποτε ἀπομακρυνθεῖσας ἐπὶ πολὺ ἀπὸ τὰς φωλεάς των, μετέφερον αὐτάς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μικρὰν πολλὰς ἑκατοντάδας λευγῶν, ἀκολούθως δὲ τὰς ἀπέλυσαν· αἱ περιστεραι ἀφοῦ περιστράφησαν ἐπὶ τινα χρόνον κυκλικῶς, ἔλαβον αἴφνης εὐθείαν γραμμὴν διευθυνόμεναι μετ' ἐξαισίου ταχύτητος πρὸς τὴν φωλεάν των, τὴν ὁποῖαν τὸ σφαιρικὸν σχῆμα τῆς γῆς δὲν ταῖς ἐπέτρεπε νὰ ἴδωσιν, οὐδ' ἄλλη τις αἰσθησις ἠδύνατο νὰ ταῖς χρησιμεύσῃ πρὸς τοῦτο· μολαταῦτα πάντοτε ἐπανεύρισκον τὸ μέρος, ἐξ οὗ τὰς παρέλαβον.

Τοιοιουτρόπως τὰ πτηνὰ μεταβαίνουνσιν ἀπὸ χώρας εἰς χώραν· ἄλλα μὲν ἱπτάμενα ὑπεράνω τῶν πόλεων κατοπετεύουσι ταύτας χωρὶς νὰ σταματήσωσιν, ἕτερα δὲ ὀλιγοροῦντα τὰς εὐφόρους πεδιάδας διευθύνονται μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸ ἐπιζητούμενον μέρος, καὶ ἄλλα τέλος, οἷα ἡ χελιδὼν, τέρπουσι συγχρόνως τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν. Αἱ Ἀηδόνας μεταναστεύουσιν οἰκογενειακῶς ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔαρ αἱ θήλειαι ἀναχωροῦσιν ἑβδομάδας τινὰς ταχύτερον τῶν ἄλλων, ἐπανακάμπτουσαι μόναι ἐν τῆς Αἰγύπτου καὶ Συρίας εἰς τὰς βορειοτέρας χώρας. Ἐκ τοῦ εἶδους τῶν Σπιζῶν μόναι τὰ θήλεια μεταναστεύουσιν, τὰ δὲ ἄρρενα εἰσὶ καταδεδικασμένα νὰ διάγῃσι βίην μονήρη καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα.

Τὰ Μαστοφόρα, μὴ ὄντα ἐκ φύσεως εὐκίνητα, ὅπως τὰ πτηνὰ καὶ οἱ ἰχθύς, γενικῶς δὲν ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὰς συνήθεις αὐτῶν χώρας· πολλὰ ὅμως τούτων, πιεζόμενα ὑπὸ τῆς πείνης ἢ ἐνοχλούμενα ὑπὸ ἀρπακτικῶν πτηνῶν, μεταβαίνουνσιν ἀλλαγῇ πρὸς ἀνεύρεσιν βοσκῆς· ἕτερα τέλος ἐπολλαπλασιάσθησαν εἰς ἄλλας χώρας μετενεχθέντα ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὰς δια-

φόρους αὐτοῦ ἐκδρομὰς, καὶ τοιοῦτοι κυρίως εἶναι οἱ ἄγριοι Ἴπποι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, οἵτινες πλανῶνται πολλάκις εἰς μεγάλας ἐκτάσεις. Οἱ Ὄραγοι μεταβαίνουνσιν ὁμοίως τὸν χειμῶνα κατὰ ἑκατοστίας ἀπὸ τὰς τροπικὰς ζώνας εἰς τὰς θερμότερας χώρας τῆς Μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς. Αἱ Δορκάδες καὶ αἱ Ἀντιλόπαι μεταναστεύουσι καθ' ὅμοιον τρόπον· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ βαρεῖς Ἐλέφαντες πλανῶνται κατὰ πολυάριθμα στίφη εἰς τὰς ἀπεράντους πεδιάδας. Οἱ ἄγριοι Ταῦροι τῶν λειμῶνων τῆς Ἀμερικῆς μεταναστεύουσι περιοδικῶς ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον καὶ ἀπὸ τῆς πεδιάδος εἰς τὰ ὄρη· ἀρέσκονται μὲν πλησίον τῶν ἀλατούχων πηγῶν, ἰδίως ὅμως ῥυθμίζουσι τὰς κινήσεις των ἀναλόγως τῆς βοσκῆς. Ὅτε, μετὰ πυρακτῆν δάσους τινὸς, μόλις ἄρχεται ἀπὸ τῆς γῆς νὰ ἀναφύηται ἡ τροφερὰ χλόη, πολυάριθμα στίφη ἀγρίων ταύρων ἀπαντῶνται κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος· πόθεν ὅμως γινώσκουσιν ὅτι ἡ τροφή αὐτῶν εἶναι ἤδη ἔτοιμος; Τοῦτο μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανὸν ἀπόσπασμά τι ἐκ τῆς ἀγέλης εἶδε μακρόθεν τὴν νεαρὰν αὐτὴν χλόην καὶ διὰ μυστηριώδους τινὸς τρόπου διεβίβασε τὴν χαρμύσσονον ἀγγελίαν εἰς τοὺς πειναλέους συντρόφους του. Οἱ Πίθηκες, στενοχωρούμενοι ὑπὸ τῆς πείνης ἢ διωκόμενοι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν των, μεταβαίνουνσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον· ὑποτίθεται μάλιστα ὅτι διήνυσαν τὸ στενὸν τῆς Γιβραλτάρης δι' ὑπογείου τινὸς δρόμου.

Τὰ ζῶα τὰ περιλαμβανόμενα ὑπὸ τὸ ὄνομα κατοικίδια ταξιδεύουσι μόνον κατὰ βούλησιν τοῦ ἀνθρώπου· οἱ Ἴπποι, καταγόμενοι ἀπὸ τὰς στέππας τῆς κεντρικῆς Ἀσίας, καὶ οὐδέποτε φανέντες ἐν Ἀμερικῇ πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν Ἰσπανῶν, εἶναι ἤδη διεσπαρμένοι καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικανικὴν Ἠπειρον, ἀπὸ τοῦ Οὐδσονείου κόλπου μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Ὀρνου. Τῇ συνεργείᾳ τοῦ ἀνθρώπου ἐπίσης διεδόθησαν αἱ Αἶγες εἰς τὰ ἀπόκρημα ὄρη, τὰ Πρόβατα εἰς τοὺς λόφους καὶ αἱ Δαμάλεις εἰς τοὺς λειμῶνας. Ἀλλὰ συγχρόνως ὁ ἄνθρωπος ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἀκουσίως εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυπτομένας χώρας καὶ ζῶα ἐπιβλαβῆ. Ὁ ὄλος πρὶν ἄγνωστος ἐν τῷ Νέῳ κοσμῷ Μῦς ὁ κοινός, μετακομισθεὶς εἰς αὐτὸν διὰ τῶν πλοίων, εἶναι ἤδη πολυπληθέστερος ἐν Ἀμερικῇ ἢ ἐν Εὐρώπῃ.

Τὰ κατοικίδια ζῶα εἶναι δῶρον, ὅπερ ἡ Ἀνατολή προσέφερεν εἰς τὴν Δύσιν, δῶρον ἐπίσης πολύτιμον ὅσον καὶ οἱ δημοτικῶι καρποί· καθότι ἡ ὕλικὴ εὐημερία τοῦ ἀνθρώπου φαίνεται οὕσα στενωδῶς συνδεδεμένη μετὰ τοῦ παραγομένου πλοῦτου ὑπὸ τε τοῦ ἵππου, τοῦ βοῦς καὶ τοῦ προβάτου· ἡ ὑπαρξὶς τῶν κατοίκων τῆς Πλάτας ἐξαρτᾶται σχεδὸν ὁλοσχερῶς ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν θρεμμάτων τῆς· αἱ δὲ πρόδοι

τῆς Αὐστραλίας χρονολογούνται ἀπ' ἧς ἐποχῆς εἰσῆχθησαν εἰς αὐτὴν ποίμνια προβάτων.

Ἦδη δὲ τί νὰ εἰπώμεν περὶ τῶν μεταναστεύσεων τοῦ ἀνθρώπου; ἡ ἱστορία του εἶναι σκοτεινότερα τῆς τῶν ζώων, ἅτινα ἔχει πρὸς χρῆσίν του. Ἡ Ἐδὲμ αὐτοῦ φρουρεῖται ἀληθῶς ὑπὸ Ἀγγέλου κρατοῦντος πυρίνην ῥομφαίαν. Μᾶς εἶναι ἄγνωστον ὅποια ὑπῆρξεν ἡ πρώτη κοιτίς του, καὶ πέπλος ἀδιόρατος περιβάλλει τὴν πρῶτην τῆς ζωῆς αὐτοῦ φάσιν. Ἐν τῷ σκότει τούτῳ μόνη ἡ θεία ἀποκάλυψις ἐπιχύνει ἀκτίνα φωτός.

Ἴσως διὰ τῆς ἀντιπαράθεσιν τῶν σχέσεων τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὰς τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν, δυναθῶμεν ν' ἀνεύρωμεν τὸν τόπον, ὅστις ὑπῆρξεν ἡ πρώτη αὐτοῦ κοιτίς, καὶ οὕτως ἀποδείξωμεν τὴν ταυτότητα τῆς φυλῆς του. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ζῶα ὑπ' ὧν παρεκκολληθεῖται κατὰ γόνται ὅλα ἐκ τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας, ἔπεται, ὅτι καὶ ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖ πρέπει νὰ ἐγεννήθη τὸ πρῶτον, ἀλλ' εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν εἰς τὰ ἤδη ξηρὰ καὶ ἄγονα ἐκεῖνα ὕψη ἐξεστίνετο ὠραία καὶ πλουσία κοιλάς. Οἱ γεωλόγοι κλίνουσι μᾶλλον νὰ παραδεχθῶσιν, ὅτι διὰ μυστηριώδους τινὸς ἀναστατώσεως τὰ ὄρη ἐκεῖνα ὑψώθησαν βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον κατὰ δὲ τὴν ἐποχὴν ταύτην αἱ ἀνθρώπιναι φυλαὶ διεσπάρησαν εἰς τὰς παρεκκείμενας πεδιάδας.

Κατὰ ποίαν ἐποχὴν συνέβη τὸ τοιοῦτον; ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ τὴν προσδιορίσωμεν, ἀλλ' εἶναι ἐπέκεινα τῶν χρόνων, οὓς ὑποδεικνύουσιν αἱ συγκεχυμέναι παραδόσεις· διότι αἱ ἀρχαιότεραι φυλαὶ, ὧν οἱ μῦθοι, αἱ ἀλληγορίαι, τὰ ἔσμηκτα καὶ αἱ διάλεκτοι συνδέονται μετὰ τῆς Ἀνατολῆς, εὖρον τὰς χώρας ἐν αἷς ἔμελλον νὰ ἐγκατασταθῶσι κατελιημμένας ἤδη πρὸ ἄλλων φυλῶν.

Οὕτως οἱ Κέλται, οἱ ἀρχαῖοι οὗτοι κάττοι καὶ τῆς γηραιῆς Ἡπείρου, ἀπομακρυνθέντες τῆς Ἀσίας, συννητήθησαν ἐν Εὐρώπῃ μετ' ἄλλων λαῶν, ὧν ἡ χυδαία διάλεκτος, τὰ βάρβαρα ἦθη καὶ αἱ δεισιδαιμονίαι ἐμαρτύρουν τὴν μακρὰν αὐτῶν ἀπουσίαν ἐκ τῆς κοιτίδος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· αὐτοὶ οὗτοι οἱ Κέλται, οἱ πρῶτοι ἐκ τῆς Ἀσίας ἄποικοι, εἶχον ἤδη ἀπολέσει τὴν θρησκείαν τῶν προγόνων των καὶ περιέπεσαν εἰς βαρβαρότητα.

Ἄλλ' ἐὰν ἐντεῦθεν προδῶμεν περικιτέρω εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἰθαγενῶν κατοίκων τῆς Ἀμερικῆς, αἱ ἔρευναι ἡμῶν συγχέονται ἔτι μᾶλλον. Εἰς λύσιν τοῦ προβλήματος τούτου οὐδὲν δύναται νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ. Ὅπόσκι ὑποθέσεις ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἀπὸ τῶν πλέον παρελόγων μέχρι τῶν μᾶλλον πιθανῶν; Τοὺς πτωχοὺς Ἐρυθροδέρμους νῦν μὲν ἐθεώρησαν ὡς προγεγενημένους Ἰουδαίους, ἄλλοτε δὲ ὡς ἐξορίστους Σίνης, καὶ ἐπίστευσαν μάλιστα, ὅτι ἀνεῦ-

ρον τὰ στοιχεῖα τῆς διαλέκτου των, ποτὲ μὲν εἰς τὴν Σανσκριτικὴν, ποτὲ δὲ εἰς τὴν Κελτικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν. Τὰ χρονικά των μνημονεύουσιν ἄορίστως ἀρχικῆς τινος φυλῆς ἐγκατασταθείσης εἰς τὰς εὐφόρους πεδιάδας τῆς Ἀσίας καὶ ὑποδουλωθείσης ὑπὸ ἐτέρας φυλῆς εὐφροστερίας καὶ ἀνδρειοτέρας, ὀρωμένης ἐκ τοῦ Βορῆα. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ἀνευρίσκειται ἡ διαφορὰ τῶν δύο τούτων φυλῶν ἐκ τῆς σπουδῆς τῶν κρανίων των· ἀλλ' εἶναι ἄγνωστον πόθεν ἤλθεν ἡ πρώτη, οὐδ' εἰς ποίαν φυλὴν ἀνήκεν ἡ δευτέρη. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Γεωλογικὴ σύστασις τῆς Ἀμερικανικῆς Ἡπείρου εἶναι ἀρχαιότερα ἀπὸ τὴν τῆς Εὐρώπης, ὑπέθεσαν, ὅτι εἰς ἐποχὴν ἀρχαιότεραν τῆς χριστιανικῆς ἱστορίας, κατελήθη αὕτη ὑπὸ φυλῆς, ἥτις ἠδυνήθη νὰ ἀνεύρῃ βορειοδυτικῶς διόδον, ὅπως μεταβῆ ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἀλλὰ διατὶ αἱ φυλαὶ αὗται δὲν συμπαρέλαθον μεθ' ἑαυτῶν καὶ τινὰ τῶν κατοικιδίων ἐκεῖνων ζώων, ἅτινα ἄλλοτε ἀπέτέλουν τὴν μόνην περιουσίαν τῶν ποιμενικῶν λαῶν; Ἡ ἐὰν ἔνεκεν ἐκτάκτων περιστάσεων ἐστερήθησαν τοῦ βοηθήματος τούτου, διατὶ ἐπόμμενοι εἰς τὰς ἀρχαίας αὐτῶν ἐξεις δὲν προσεπάθησαν νὰ ἐξημερώσωσι τὸν ἄγριον ταῦρον καὶ τὴν προβατοκάμηλον, ὡς ἔπραξαν οἱ Εὐρωπαῖοι ἄμα ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν;

Ἀρίοντες κατὰ μέρος τὸ ἀνεξήγητον τοῦτο αἰνίγμα, παρατηροῦμεν, ὅτι ἐν μόνον γεγανὸς φαίνεται καθαρῶς ἀποδεικνύμενον ὑπὸ τε τῶν μύθων, τῶν παραδόσεων καὶ τῆς θείας ἀποκαλύψεως, ὅτι δηλαδὴ ὅλαι αἱ μεταναστεύσεις τῶν ἀνθρώπων, τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων προήλθον ἐξ Ἀνατολῶν καὶ ἡ ἱστορία αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν φυλῶν τῆς Ἀνατολῆς. Εἰς τὰ μεσημβρινὰ τῆς Εὐρώπης βλέπομεν ἐρχομένους τοὺς Πελασγοὺς, τοὺς Ἑτρούσκους καὶ τοὺς Ἕλληνας. Ἐκ τῶν ὄροπέδιων τοῦ Βαλκάει κατῆλθον οἱ Ἴστονοι καὶ οἱ Φῖνοι, διωχθέντες καὶ οὗτοι πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῶν πολυαριθμοτέρων Τευτόνων, οἵτινες βραδύτερον εἰσέβαλλον εἰς Σκανδιναβίαν, Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν ἢ αὐτὴ δὲ σειρὰ τῶν φαινομένων ἀνανεοῦται πάντοτε. Ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Ἀσίας νέαι Ἔθνη πλημμυροῦσι καὶ καταστρέφουσι κράτη συγκεκριμένα ἤδη, μέχρις οὗ ὁ Κολόμβος ἠνέφξεν τὴν ὁδὸν τοῦ Νέου Κόσμου εἰς τὰ Ἀσιατικὰ ταῦτα φύλα. Ἡ κίνησις αὕτη ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς ἐξακολουθεῖ ἀδιακόπως καὶ ἀποτελεῖ ἓνα τῶν πρωτίστων νόμων τῆς φύσεως. Ὁ ἀνθρώπος ἀκολουθεῖ τὴν κίνησιν τοῦ ἡλίου. Ἡ Ἀνατολὴ εἶναι τὸ λίκνον του, ἡ Δύσις τὸ τέρμα του.

Γ. ΠΑΡΑΠΑΣ.

Ἀρχαῖοι τινὲς τίκτουσι δισχιλίαι ὠά. Ὁ σαλομὸς τίκτει πολλὰκις μέχρι δέκα ἑκατομμυρίων ὠῶν.